

Újpest-Belsőváros

2004. 05. 09.

Sipos Ete Álmos

A BELSŐ NEHÉZSÉGEK ELLEN

Lectio: Neh 5,1-12

Alapige (textus): Neh 5,10-12

Hiszen én, atyámfiai és legényeim is pénzt és gabonát kölcsönöztünk nékik; engedjük el, kérlek, e tartozást! Adjátok vissza, kérlek, nékik még ma az ő mezeiket, szőlőiket, olajkerteiket és házaikat; ennekfelette, a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak századát engedjétek el. És felelének: Visszaadjuk és tőlök nem veszünk semmit...

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk! Magasztalunk és dicsőítünk Téged a vasárnapért. Köszönjük Neked, hogy minden vasárnap Jézus Krisztus feltámadására emlékeztet bennünket. Dicsőítünk Téged, feltámadott Urunk, Jézus Krisztus! Valljuk, hogy Te vagy a mi Urunk és Istenünk. Magasztalunk Téged, mert Te vagy a feltámadás és az élet, mert lehetetlen volt, hogy a halál Téged fogva tartson. Köszönjük, hogy láthatjuk, hogy valóban a Te kezében vannak a halálnak és a pokolnak kulcsai. Köszönjük Neked hálás szívvel, hogy megtartottad életünket az elmúlt héten. Köszönjük Neked próbatételeinket, amelyeken keresztül hitüket erősítet. Szégyelljük bukásainkat, szégyelljük bűneinket, amellyel megbántottunk Téged. Kérünk Jézusért: könyörülj meg rajtunk! Most itt állunk előtted, várjuk a Te áldásodat, a Te Igédet. Várjuk, hogy erősítet a mi hitünket, gyógyítod lelki-testi betegségeinket. Kérünk Urunk: légy közöttünk mint áldott orvos mint áldott tanítómester, és szólj hozzánk Jézus nevéért, a Lélek által!

Ámen.

Isten **bűnbocsátó kegyelmének** hirdetése:

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3,16)

Igehirdetés

Kedves Testvérek!

Nehémiás könyvét olvassák ebben a gyülekezetben vasárnapról vasárnapra, ennek hangzik a magyarázata. Annak a könyvnek, amely a zsidó nép történetének egy nagyon nehéz korszakáról ad nekünk tudósítást.

A zsidók a hetvenéves babiloni fogság után a deportálásból hazatérnek, s amikor hazatérnek szülőföldjükre, mindent romokban találnak. Előbb megépítik a templomot, hogy megkezdődhessék az istentisztelet; Ez számukra életkérdés volt, hiszen áldozatot bemutatni csak ott lehetett. Babilonban nem lehetett áldozatot bemutatni, csak Jeruzsálemben, a jeruzsálemi templomban. Ezért előbb megépítik a templomot, utána pedig a várost körülvevő kőfalat kezdik építeni.

A kőfal építésének vezetője és irányítója: Nehémiás, aki Artaxerxes király helytartója volt, kinevezett helytartója, zsidó ember, a nép vezetője. Jeruzsálem falainak megépítése nagyon fontos volt. Azért volt fontos, mert Jeruzsálem szent város volt a templom miatt; minden részét szentnek tekintették e városnak, és a zsidók szemefénye volt a jeruzsálemi templom. Nagyon fontos volt számukra, hogy a templomban az istentisztelet zavartalanul folyjék, hogy ne zavarja senki és semmi az ott folyó istentiszteletet, az áldozást. Azért volt fontos a városfal megépítése, hogy a városba se jöhessen be akárki, hogy a város utcáin ne jelenhessen meg akárki. Ne jelenhessen meg az ellenség. Vagyis: a fal védelmet jelentett az istentisztelet számára, a gyülekezet számára.

Úgy tűnik azonban a Nehémiás könyvében olvasható beszámolóból, hogy Izráel ellenségeinek nem volt érdeke ez az építés. Nem volt érdeke Izráel ellenségeinek az, hogy Jeruzsálemben erős gyülekezet legyen, hogy Jeruzsálemben tiszta istentisztelet folyjék. Ezért jött a támadás.

Kétféle támadás indult meg a zsidók ellen, a hívő emberek ellen. Az egyik támadás kívülről jött: a körülöttük lévő pogány népek oldaláról, ill. ezek részéről. Ezeknek a támadásoknak a vezetőit név szerint is említi a Biblia: Szanballatot és Tóbiást, akik a pogányságot képviselték, a hitetlen embert, az ateista embert. Egy másik támadás is érte az építkező gyülekezetet, ez már alattomosabb támadás volt: ez az ellenég belülről támadt.

A belső támadásról szól a mai Igénk, a mai beszámolónk. Ez a belső támadás maguk között a zsidók között támadt. Így nevezhetnénk ezt a belső

támadást, hogy a gyülekezet tagjai között támadt meghasonlás és belső viszálykodás.

A Babilonból hazatért zsidók szegény emberek voltak. Arra nem volt lehetőségük, hogy gyűjtsenek Babilonban, ezért otthon nagy szociális nehézségekkel kellett szembenézniük. Ugyanakkor meg kellett fizetniük az Artaxerxes király által kivetett adót is a perzsa királynak.

Tehát – mivel tudjuk, hogy az adóhivatal soha nem volt könyörületes, nem volt erről nevezetes egy adóhivatal egy adóhivatal sem, hogy nagyobb könyörületet gyakoroljon a polgárok felett – ahhoz, hogy eleget tegyenek az adófizetésnek, hogy nyugodtan építkezhessenek, ehhez bizony nekik kölcsönt kellett felvenniük, sok embernek. A kölcsön nem mai találmány tehát, már akkor is megvolt. Sok ember rákényszerült, de a nagy szociális nyomorúság miatt nem tudták a kölcsönt fizetni.

A kölcsönt egymástól vették: a közöttük élő gazdagoktól, jómódúaktól. És – miután nem tudtak fizetni – a jómódú zsidók elzálogosították a szegények földjeit, házait. És miután ez sem használt, ez sem vezetett eredményre, a saját honfitársaik lányai és fiait is rabszolgákká tették.

Vagyis – kedves Testvérek – kihasználták egymást. A kamat uzsorakamat volt, igen magas százaléku kamat, amit követeltek honfitársaiktól a gazdag zsidók. Vagyis egyik a másik baján nyereszkedett. Ez sem új jelenség! Látjuk, hogy ez is egy régi jelenség. Ez is mindig megvolt ebben a világban, hogy voltak gazdagok, jómódúak, akik a mások szegénységén, szükségén nyereszkedtek.

Csak Nehémiás, ez a komoly ember – akit bátran nevezhetünk lelki embernek –, csak ő látja nagyon világosan, hogy mi itt a tét, miről is van itt szó a gyülekezetben. Ő látja világosan, hogy az egész ügynek, ennek az egész jelenségnek az a célja, hogy leálljon az építkezés. És e mögött az ügy mögött Isten népének ellensége, az ördög áll. Ahogy azt Pál apostol is írta az efézusiaknak, hogy *nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.* (Ef 6,12) Tehát a Sátán ellen, akinek a kezében ott van a korszellem, van sok eszköz. Ott vannak az emberek, akiket felhasznál arra, hogy az Isten népét tönkretegye. Nehémiás ezt világosan látja, hogy itt egy gonosz szellemiség uralkodott el a nép között!

Ha keressük ennek az Igének a mai üzenetét, hiszen ez bennünket komolyan érdekel – a Bibliában nem történeti érdekességekről van csupán szó, hanem keressük a mi számunkra hangzó üzenetet –, akkor meglepő hasonlóságot fedezhetünk fel Isten ma élő népe és az akkor élő népe között.

A Sátán tere ma – kedves Testvérek – nem Jeruzsálem. Ott is van elég nagy zűrzavar és patália, de a Sátánnak nem Jeruzsálem a fő célpontja, hanem a Krisztus Egyháza. Ezt világosan kell látnunk nekünk, keresztyéneknek, hogy a célpont a Krisztus Egyháza! És kimondhatjuk, hogy a célpontja az ördögnek ma a keresztyénség lett!

A helyzet a Nehémiás-korabeli állapotokhoz abban is hasonlít, hogy ma is beszélhetünk a lerombolt falakról és a kapuk nélküli, romos gyülekezetekről. Eltelt negyven esztendő, aztán eltelt a „rendszer váltás” óta tizenöt esztendő, és – kedves Testvérek – szembe kell néznünk azokkal a tényekkel, amelyekkel annakidején Izráel fiai is szembenéztek: hogy – most még közelebbre térve – a Református Egyházban is, és gyülekezetekben is a falak leromboltattak. A kapuk megégtek! Mert a fal, ami véd bennünket: az Isten Igéje, Istennek a tanítása, ami a Szentírásban van megírva. Isten gyermekei, a keresztyén gyülekezet kell, hogy az Isten rendje szerint éljen! Kell, hogy minden gyülekezetben és az Egyházban Isten rendje érvényesüljön! Isten erkölcsi rendje. Istennek van rendelkezésre a gyülekezettel kapcsolatban. Megmondja a Biblia, hogy milyenek legyenek a gyülekezet a tagjai, milyenek legyenek a gyülekezet vezetői, milyenek legyenek a gyülekezet pásztorai, milyen tanítás hangozzék a Krisztus gyülekezetében. És íme azt látjuk, hogy ezek a falak leomlottak!

Ha ma vizsgáljuk az egyházakat, a gyülekezeteket, akkor azt kell mondanunk, hogy a világ ott van a gyülekezetekben. Nagy keveredés van! Ennek vagyunk a tanúi. Ami a világban van, ugyanaz van a gyülekezetben...

A világ fiai azt mondják, hogy a homoszexuális kapcsolat, vagy a leszbikus kapcsolat ugyanolyan, mint a házasság. És mit csinálnak az egyházak és gyülekezetek? Nyugat-Európában is egyre több országban a homo párokat templomban megáldják, mintha házasságot kötnének. Már olyan is van Nyugat-Európában, hogy emberek, akik a házasságban elválnak, elmennek a templomba, és külön szertartás van, aminek a keretében az elválást az egyház megáldja, legalizálja, s azt mondják a pároknak, hogy „jó, elváltok egymástól, de ne gyűlöljétek egymást...” És megáldják az elválást. Erre azt mondja a Biblia, hogy Isten utálja az elválást. (Vö.: 1Kor 7,10; 1Kor 7,27) De most már olyant is olvasunk, hogy még Magyarországon is hirdeti az egyik gyülekezet, hogy nálunk „templom-café rendezvény lesz, rock-koncerttel egybekötve”. Református, keresztyén gyülekezetben!

Valaki szól, hogy hallgassam a Sláger-rádiót, a Boros-Bocskor-féle erkölcsi moslékot... Hallgassam meg, mert egy nagyon érdekes műsor lesz. Egy református lelkész bent, a stúdióban meg fog keresztelni egy felnőtt leányzót. Ez meg is történik! Az úgynevezett keresztelési beszédbe belebeszélnek, nagyokat *röhögnek* közben. (Elnézést a kifejezésért) Erkölcstelen, gusztustalan, ízléstelen tréfák hangzanak el, amelyben a lelkipásztor is részt vesz. És sorolhatnám soká – máshol pedig farsangi mulatság van, egyházi farsangi mulatság. Amikor megkérdezem az egyik presbitert, hogy „Igaz, hogy nálatok ilyen szilveszteri nagy mulatság volt?” Azt mondja: „Hát nincs ebben semmi! Éjfélkor bementünk a templomba, meghallgattunk egy áhítatot, utána kimentünk a terembe, ahol voltunk, s a fiatalok még *diszkóztak* hajnalig” Csak azt nem értem, hogy miért kell ehhez a gyülekezet? Ha valaki diszkózni akar, akkor menjen el a diszkóba. Miért kell ezért a gyülekezetbe jönni? Miért kell ennek egyházi keretet adni?

Nem tudom, hogy értjük-e és érezzük-e kedves Testvérek, hogy hol vannak itt a falak? Leromboltattak! Keveredik össze minden! Gyülekezetekben úgy élnek együtt fiatalok, hogy nem kötik meg a házasságot. „Miért? A papír kell? A papíron múlik minden?” – mondják.

Isten az Ő szövetséges népének megadta ennek a rendjét! Az Ige megmondja, hogy kiket lehet megkeresztelni. De fel vannak az emberek háborodva, amikor egy gyülekezetben azt mondják, hogy „Kérem, a keresztelésnek vannak feltételei!” Nem lehet, hogy egy *pap* egy *bodegában*, egy stúdióban megkereszteljen valakit. Hol a gyülekezet?

Azt mondja valaki a múltkor – bejön hozzánk –, hogy: „Kereszteljük meg a gyereket minél hamarabb, mert a gyerek szellemeket lát. Mondta a nagymama, hogy akkor nem fog szellemeket látni, ha megkereszteli a *pap*”. Mondtam, hogy „csupán ezért nem keresztelünk meg senkit!”

Testvérek! Az, hogy emberek egyáltalán ilyen igénnyel jönnek elő, ez jelzi, hogy baj van a kapukkal! Baj van a falakkal, ami az Isten népét körülveszi! A falnak mindig szellemi falnak kell lennie!

Kedves Testvérek! A gyülekezetet csak akkor veszi körül fal, amikor az igehirdetés világos és érthető. Amikor az igehirdetés világosan megmondja, hogy mi az, ami az Úr előtt kedves, és mi az, ami nem kedves. Mindenki tudja mihez tartani magát.

Nem inkvizícióról van szó, hanem arról, hogy az Isten Igéjéről mondjuk el világosan, hogy mit tanít a Biblia, erről, arról, amarról. Hogy mindenki tájékozott legyen! Mindenki tájékozott legyen arra nézve, hogy aki hisz a Fiúban, Jézus Krisztusban, örökélete van annak. Aki pedig nem hisz, elkárhozik. Ezt mindenkinek meg kell tudnia, aki gyülekezetbe jár, hogy ne áltassa magát. Világosan meg kell mondani az embereknek, hogy az nem úgy van, hogy meghal valaki, és mindenki megérkezik a fény világába. Hanem úgy van, hogy némelyek meghalnak, és mennek az örök kárhozatra, mások az örökéletre. Két út van! Azt mondta Jézus, hogy „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.*” (Jn 14,6)

Az nem megy, ha az emberekkel elhitetjük, hogy a buddhista is higgyen a maga módján, a muzulmán is higgyen, a hindu is higgyen a maga módján, a krisna-tudatú is higgyen, s üdvözülni fog. Jézus nem ezt mondta! Ezt nagyon világossá kell tenni, kedves Testvérek!

Természetesen azzal is számolni kell, hogy ha falak, ezek a lelki falak felépülnek vagy épülni kezdenek, vagy ahol a presbiterek és lelkipásztor is komolyan veszi az Igét, az ellenállással fog találkozni. Ahol élesen hirdetik az Igét, és épül a fal, azt meggyűlölik, annak meggyűlik a baja.

Most került a berlini szenátus elé egy javaslat: Berlinben, az Európai Unióban – gondoljuk el! A javaslat azt mondja, hogy az új Európa egy keresztyén tarka világ, mint egy tarka rét. Mindenkinek el kell ismernie a másikat, és aki Németországban, ill. Berlinben rendőr, tanár akar lenni vagy az igazságügyben dolgozik, az nem viselheti a keresztet még nyakláncként sem,

mert az diszkriminál. A berlini szenátus elé került most ez a javaslat! És aki mégis megteszi, aki mégis azt mondja, hogy „Nincs üdvösség Jézuson kívül.” és: „Szükség újonnan születnie, mert e nélkül nem látja meg Isten országát.” (vö.: Jn 3) és hogy „Jézus Krisztus az egyetlen út, az Igazság és az Élet..” (vö.: Jn 14,6) – annak számolnia kell azzal, hogy ellenségként kezelik.

De Testvérek, vegyük tudomásul Isten akaratát, ha keresztyének vagyunk! Isten akarata az, hogy a gyülekezet megépüljön, és legyen védelem az ember számára. Isten akarata az, és azért kell, hogy a falak megépüljenek, azért kell, hogy világosan lássa mindenki a keresztyén gyülekezetben, hogy hol is tartok, mi az Isten akarata. Mert Isten azt szeretné, ha a gyülekezet a béke sziget lenne. Ha emberek ott megszabadulhatnának a bűneiktől, mint a jeruzsálemi templomban, amikor vitték az áldozatot. Az embereknek ezért volt fontos az áldozás, hogy tisztulhassanak bűneiktől! Gondoljunk bele, hogy áldozni csak a jeruzsálemi templomban lehetett, a zsidó ember számára rettenetes volt a gondolat, hogy a bűneim terhét hordoznom kell, nem tudok szabadulni, nem tudok bűnt vallani. Mert bűnbocsánat csak az áldozat vére által volt.

Isten azt akarja, hogy a gyülekezetben az emberek békességet találjanak. Megbékülhessenek Istennel: tisztulhassanak és szabadulhassanak. Azt mondja az apostol, hogy „a gyülekezet az igazság oszlopa”. (1Tim 3,15) Egy olyan világban, ahol nincs igazság, ahol gonoszság van!

De kedves Testvérek! Istennek ugyanez a terve a *mini-gyülekezettel* is! A mini-gyülekezet a te családot, meg az én családom. Isten azt akarja, hogy a te családot is, meg az én családom is a béke szigete legyen, ahol Jézus Krisztus van középen! Ahol az Ő szava érvényesül. Ahol az Ő akarata érvényesül. Isten azt akarja, hogy a keresztyén családok megerősödjenek, hogy a keresztyén házasságok világító házasságok legyenek. Ez az Isten akarata, Testvérek! Ezért van szükség arra, hogy épüljön a gyülekezet és épüljenek a családok lelkileg is.

Természetesen van, akinek nem tetszik, ha a keresztyén gyülekezet megerősödik. Van, akinek nem tetszik, ha a keresztyén emberek egyetértenek, összefognak, egymáson segítenek, együtt imádkoznak. Az ördög – kedves Testvérek – ma is megpróbálkozik ugyanazzal, amivel megpróbálkozott Nehémiás idejében, Jeruzsálemben. És az ördög fegyvere ma is ugyanaz: viszálykodást támasztani a gyülekezetben! Viszálykodást támasztani emberek között. Az ördögnek most is ugyanez a módszere! Hadd sértődjenek meg minél többen, hadd vesszenek össze családok. A lényeg: hogy ne épüljön a gyülekezet, hogy ne jelenjen meg a gyülekezetben Isten országa.

Lehet ennek e viszálynak az eszköze a pénz. A pénzen nagyon jól tudnak az emberek veszekedni, még keresztyének is. A szociális különbségek... De lehet a viszálykodás oka az is, hogy nekem igazam van, s az igazához elkezd ragaszkodni valaki, és összevész a másikkal. Lehet ellenségeskedés a gyülekezetben. Sokszor bemegy a gyülekezetekbe a politika. Megdöböntő, hogy nem veszik észre ezt a gyülekezetek, és emberek egymással szembe kerülnek! Félelmes dolog! Félelmes dolog, hogy keresztyének, keresztyén

gyülekezetekben képesek politikai dolgokban egymással szembe kerülni. Képtelen dolog, hogy keresztyén emberek, akik a Biblia alapján tájékozódnak, olyan pártra adják a szavazatukat, amelyik ateista. Ez elképesztő dolog! És ezen összekapnak a gyülekezetben. Hát nincs nekünk Bibliánk, ahol világosan eligazodnánk? De vigyázzunk, figyeljük meg: a cél mindig az, hogy ne épüljön a gyülekezet, hogy ne épüljenek a keresztyén családok, hogy ellenségeskedés legyen. Nem tudom, hogy van-e itt a testvérek között ellenségeskedés? Nem tudom, hogy van-e itt viszálykodás? Annyira nem ismerem a Testvéreket. Mindenki gondolkozzon el ezen! Vagy akár a családjában mi a helyzet? Mi a helyzet a rokonságod körében?

Figyelemre méltó Nehémiás viselkedése. Ő keresi a megoldást. A gyülekezetben viszálykodás van: uzsoráskodik az egyik a másikkal. Rabszolgának adják el gyerekeiket. Mit csináljunk? És Nehémiás elmondja a megoldást ott, akkor: „Atyámfiak! Engedjétek el a tartozást!” Felszólítja a gazdagokat: „Engedjétek el a tartozást! Adjátok vissza az elvett, elzálogosított mezőket, szőlőket, olajkerteket, házakat, stb.” – sorolja. Elengedés!

Kedves Testvérek! Mi már többet tudunk, mint Nehémiás. A keresztyén gyülekezet olyan emberekből áll, akiknek Jézus Krisztus elengedte a tartozásukat, akiknek Jézus Krisztus elengedte a bűneiket. A keresztyén ember az, aki ezt hiszi. A keresztyén ember ebből él! Mi ebből élünk! Mi ezért lehetünk itt biológiailag és fizikailag is, mert az Úr elengedte a bűneinket, és nem sújtott még le az ítélete ránk. És hisszük, hogy nem is fog lesújtani, Jézus áldozatáért! Elengedésből élünk.

De kedves Testvérek, elengedésből él a te családjod is, és elengedésből tud élni a társadalom is. Kérdés, hogy mi tudunk-e elengedni és tudunk-e megbocsátani? Neked, testvérem, vannak-e lelki adósságaid, akiről úgy érzed, hogy neked adóssod? Akik – úgy érzed –, hogy neked tartoznak. Talán nem pénzzel, hanem szeretettel, megértéssel, több áldozattal. Mi a helyzet a családjában? Szoktál-e te elengedni? Szoktad-e elengedni feleségednek a tartozását feléd? A férjednek a tartozását? A gyerekednek a tartozását? A szüleid tartozását? A gyülekezeti tagok tartozását, akik megbántottak, megsértettek, nem értettek meg? Akikre valami miatt neheztelsz. Elengedés, Testvérek! ...

A gyülekezet csak úgy tud épülni, ha mi – miután elfogadtuk, hogy Isten elengedte nekünk a tartozást Krisztusért –, akik ebből élünk, mi, aki tudjuk, hogy ebből élünk, és ebből lesz örökéletünk, elengedünk. Milyen félelmes, ha mi nem tudnánk elengedni!

Vajon tudsz-e elengedni? Tudsz-e megbocsátani?

Nehémiás élen járt ebben. Nem olvastam fel az egész fejezetet, de le van írva, hogy Nehémiás nem vette fel a fizetését, ami neki járt volna. Ne legyen teher a népre. Aki neki tartozott, annak meg elengedte a tartozását. Az jutott eszembe: de jó lenne, ha Magyarországon lennének olyan keresztyén bankárok, miniszterek, miniszterelnökök, akik tudnának elengedni! Ma mindenki huppolni akar, ma mindenki nyerni akar a másikon.

Testvérek! Szabad nekünk ezért imádkozni, hogy „Uram! Add, hogy én is tudjak elengedni, és könyörülj meg a mi országunkon, hogy olyan vezetői legyenek, akik szintén tudnak elengedni!”

Testvérek! Isten azt akarja, hogy ez a gyülekezet és a te családod is épüljön, hogy ott lehessen Krisztus, hogy legyen a béke szigete. Kezdd el, kezdjük el az elengedést! És az Úr meg fog áldani bennünket!

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk! A Te Igéd bennünket is megítél, s kérünk Téged arra: segíts a Te Igéd üzenetét megtartani, és otthon is komolyan venni. Könyörülj meg rajtunk mint gyülekezetben és mint egyházon is! Hogy lehessen a mi gyülekezetünk és lehessenek a mi gyülekezeteink a béke szigetei, ahogy épül a Te országod, ahol az emberek otthon találhatnak békességet és gyógyulást. Kérünk Téged, add meg, hogy hadd hangozzék mindenhol világosan a Te Igéd, hogy a gyülekezetet a Te Igédnek és törvényednek, az evangéliumnak és szentségnek szent lelki fala vegye körül. Könyörülj meg rajtunk, Urunk, hogy felfedezzük és felismerjük mindig az ördög szándékát, hogy a viszálykodásnak ne adjunk helyet a szívünkbe sem. Könyörülj meg rajtunk, Urunk, hogy mi, akik a Te kegyelmedből élünk naponta, hadd tudjunk elengedni. Könyörülj meg rajtunk, hogy úgy tudjunk most is innen elmenni, hogy lássuk világosan, hogy kinek kellene elengednünk, hogy kinek kellene megbocsátanunk. Segíts meg bennünket ebben, kérünk, hogy épülhessen itt is, meg a családjunkban is a Te országod! Imádkozunk hozzád most a betegekért, szenvedőkért, kórházakban lévőkért és műtét előtt állókért. Imádkozunk Hozzád a gyászolókéért, a megszorodott szívű emberekért, hogy az örökélet reménységével töltsd meg a szívüket! Könyörgünk Hozzád a magányosokért, az özvegyekért, az ifjúságért, a gyermekekért. Könyörgünk Hozzád a mi magyar népünkért, ezért viszálykodó, civakodó népért! Könyörülj meg rajtunk, Urunk, hogy a gyülekezetek az egyetértésben és szeretetben hadd legyenek példák! Kérünk Téged: hallgasd meg könyörgésünket, és a ránk következő hét minden napján tartsd felettünk kezedet, s oltalmazd bennünket a Jézus Krisztusért!

Ámen.